

Mare (Utrenia zilei de vineri). Pericopele evanghelice ale acestei slujbe alcătuiesc un tablou complet al suferințelor Mântuitorului, culminând cu răstignirea și moartea Sa pe Cruce.

Denia Prohodului Domnului din Sfânta și Marea Vineri cuprinde o serie de cântări sau imne, împărțite în trei stări, inegale ca număr de strofe. Preoții și credincioșii, stând în jurul Sfântului Epitaf, cântă pătimirile, răstignirea, moartea și îngroparea Domnului.

În Denia Prohodului Domnului, fiecare cântare este precedată de un verset din Psalmul 118, pentru că în acest Psalm se arată dragostea celui Credincios pentru Legea Domnului. Prin moartea Sa, Iisus Cel Răstignit Și-a dovedit dragostea Sa față de

Legea Domnului împlinind voia lui Dumnezeu-Tatăl, prin ascultare desăvârșită față de El și prin înfrânare de la rău.

Deniile din Săptămâna Sfintelor Patimi sunt un urcuș abrupt și intens spre Înviere; ele sunt ca o culme pentru cei care au postit și s-au pocăit de păcatele lor, sau ca un tren de ultimă oră, ca o chemare stăruitoare pentru cei întârziați în hotărârea lor de a se întoarce spre Hristos înainte de marea sărbătoare a Învierii.

Sursa: acvila30.ro

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, Prefața "Lumină spre Lumina Învierii. Înțelesul și folosul postului", la *Deniile din Postul Mare*, Ed. Trinitas, 1999; *Foame și sete după Dumnezeu – înțelesul și folosul postului*, Ed. Basilica, 2010

PROGRAMUL LITURGIC

Lu – Mi 22 – 24 aprilie		
Joi 25 aprilie	18:00	Denia
	08:00	Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare
Vineri 26 aprilie	18:00	Denia → A celor 12 Evanghelii
	09:00	Ceasurile și scoaterea Sfântului Epitaf
Sâmbătă 27 aprilie	18:00	Denia → Prohodul Domnului
	08:00	Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare → Sfânta și Marea Sâmbătă
Duminică 28 aprilie	23:00	Învierea Domnului
	12:00	Vecernia Învierii → A doua Înviere

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință.” Matei 17,20

Nr. 293 / 21 aprilie 2019

„BINE ESTE CUVÂNTATĂ ÎMPĂRĂȚIA CE VINE A PĂRINTELUI NOSTRU DAVID! OSANA ÎNTRU CEI DE SUS!”

Lăsând deoparte latura simbolică a evenimentului, trebuie spus că și în sensul istoric el are mare însemnătate. Acesta este punctul culminant al gloriei, la care viața Mântuitorului s-a ridicat pentru a se încheia sângeros imediat după aceea. Steaua mării pământești a modestului Proroc din Galileea nu a strălucit niciodată atât de tare! Numele Lui nu a fost rostit niciodată cu atâta entuziasm și atâta nădejde, de atâtea mii de guri. Niciodată nu L-a înconjurat o mulțime atât de numeroasă, gata să se plece înaintea Lui și să meargă oriunde va voi El, la cel mai mic semn al Lui. Întreg Ierusalimul s-a pus în mișcare (v. Mt. 21, 10).

De această dată, Domnul nu fuge de glorie și de manifestările furtunoase ale entuziasmului și respectului față de El. De obicei,

SFÂNTUL
VASILE AL KINEȘMEI

1875 – 1945

evita zarva și agitația omenească și nu căuta onoruri și venerație din partea poporului, fiindcă pentru lucrarea Sa nu era nicio nevoie de aceasta. De această dată, însă, El nu pune capăt strigătelor de jubilar, și atunci când fariseii, turbați de furie, îi cer să le interzică ucenicilor cântarea de slavoslovie, Domnul răspunde: *Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga* (Lc. 19, 40).

E limpede că El avea un scop aparte pentru care a îngăduit această procesiune triumfală, în care nu putem vedea doar o manifestare întâmplătoare a sentimentului popular care se acumulase și își căuta expresie.

Putem întrezări acest scop din cuvintele pe care Mântuitorul le adresează în acest moment Ierusalimului și care sunt păstrate la Evanghelistul Luca. Văzând cetatea, a plâns pentru ea, zicând: *„Dacă ai fi cunoscut și tu, în ziua aceasta, cele ce sunt spre pacea ta! Dar, acum ascunse sunt de ochii tăi, căci vor veni zile peste tine, când dușmanii tăi vor săpa șanț în jurul tău și te vor împresura și te vor strâmtora din toate părțile, și te vor face una cu pământul, și pe fiii tăi care sunt în tine, și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră pentru că nu ai cunoscut vremea cercetării tale”* (Lc. 19,42-44). [...]

Domnul S-a luptat toată viața cu această prejudecată, care prinsese rădăcini trainice în mintea poporului și chiar a propriilor Săi ucenici, care și-L închipuiau pe Mesia doar ca pe un monarh pământesc de felul lui Solomon sau David, dar mai strălucitor și mai puternic. Acum, El le dă din nou următorilor Săi o lecție grăitoare cu privire la faptul că împărăția Lui nu este o împărăție a măreției exterioare, la fel ca toate împărățiile acestei lumi, ci o împărăție pur duhovnicească, măreață prin frumusețea și sfințenia sa lăuntrică. Din păcate, gloata nu înțelege nici acum această lecție și, orbită de prejudecățile mândriei naționale, este gata să vadă și în smeritul învățător din Nazaret, care mergea călare pe un asin, un viitor împărat plin de glorie, fără să observe că așteptările sale nu se potrivesc cu înfățișarea Lui. Ea este deja gata să Îl proclame împărat și, presupunând că în sfârșit se împlinesc vechile sale așteptări, strigă nebunește: *„Bine este cuvântată împărăția ce vine a părintelui nostru David! Osana întru cei de Sus!”*

Sursa: crestinortodox.ro

Sfântul Vasile al Kineșmei, *Evanghelia pentru omul modern*, Editura Sophia

PF. PĂRINTE PATRIARH DANIEL

DENIILE DIN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Deniile din Săptămâna Sfințelor Patimi sau Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos au în centrul lor taina suferințelor sufletești și trupești ale Mântuitorului ca urmare a păcatelor oamenilor, arătate în invidie și ură, lăcomie și trădare, frică prea mare și lipsă de fidelitate etc. Pe de altă parte, slujbele deniilor arată și puterea pocăinței.

Cântarea: *„Iată, Mirele vine la miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind...”*, precum și cântarea: *„Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită și îmbrăcămintă nu am ca să intru într-însa...”*, exprimă cel mai intens tensiunea dintre pocăință și iertare, dintre priveghere și așteptarea bucuriei învierii și a întâlnirii cu Hristos.

Odinioară, mai ales la sate, lumânarea de ceară curată aprinsă de credincioși în biserică, la deniile din Săptămâna Patimilor, era la sfârșit purtată în mână până acasă, ca arvună a luminii învierii, ca semn că rostul și folosul slujbei deniilor este acela de a aduna în timpul

Postului lumină în suflet spre a ne bucura de lumina cea mare și deplină a Sfințelor Paști.

Începând cu **Denia de duminică seara**, după cei șase Psalmi ai Utreniei, se cântă până în Sfânta și Marea Joi troparul: *„Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevind-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui; ci te deșteaptă grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeu!; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi”*.

O altă cântare deosebit de frumoasă care ne cheamă la priveghere în primele trei zile ale Săptămânii Sfințelor Patimi, până în Joia cea Mare, este Luminânda sau Svetilna Deniilor: *„Cămara Ta, Mântuitorule, o văd împodobită și îmbrăcămintă nu am, ca să intru într-însa. Luminează-mi haina sufletului meu, Dătătorule de lumină, și mă mântuiește”*.

Denia de Joi seara este cunoscută și drept Denia celor 12 Evanghelii ce vorbesc tocmai despre prinderea, procesul Mântuitorului și despre Răstignirea Mântuitorului. Îndelunga răbdare a Domnului nostru Iisus Hristos este preamărită după fiecare dintre cele 12 Evanghelii citite la Denia din Joia